

Jaroslav Čvančara – životopis

Pan Jaroslav Čvančara se narodil 20. listopadu 1948. Jeho rodina se pohybovala kolem filmu a v jeho rodném domě na Žižkově měli v komunistické době nelegální soukromé kino. Na základní školu chodil do dnešní základní školy Jaroslava Seiferta na Žižkově, kde ostatně strávil celý život. Během mládí se také setkal s Jaroslavem Foglarem a ten ho dovedl ke skautingu a hlavně trampingu. Setkával se také s persekucí, kvůli své rodině. Nejvíce ho poznamenalo uvěznění jeho bratra.

Kvůli svému původu mu nebylo komunistickým režimem dovoleno studovat střední školu podle svého výběru, a proto se nakonec vyučil na písmomalíře. Proto také často utíkal za svými zájmy, a to hlavně trampinem, kvůli kterému se naučil hrát na banjo a zamiloval si country. Vypjaté chvíle 21.sprna prožil v budově rozhlasu.

V roce 1968 pak nastoupil na vojnu.

Během života vystřídal několik prací, automechanik, krátké angažmá na Kavčích horách, u Osobní lodní dopravy, až nakonec zakotvil jako vychovatel. Celý život se tak setkával s mnoha osobnostmi a to, společně s rodinou historií ho vedlo k zájmu o druhou světovou válku.

V roce 1970 založil country kapelu Taxmeni. S tou vydal několik nahrávek a v roce 1974 vyhrál Portu. Kapela měla problémy kvůli svému anglickému názvu a kvůli nedostatečnému množství angažovaných písní. To prvně vyřešili přejmenováním na Krajánky, ale když po nich chtěli podepsat Antichartu, pan Čvančara v roce 1977 radši skupinu rozpustil. Po deseti letech ji zase obnovil (pod původním názvem Taxmeni) a kapela funguje dodnes.

Po Sametové revoluci se pan Čvančara vrhnul na studium historie Druhé světové války. Už v roce 1991 vydává první knihu o atentátu na Heydricha Akce atentát. Od té doby vydal ještě několik knih, ať už o historii Žižkova, nebo právě s tematikou odboje za Druhé světové války.

Dnes pan Čvančara žije v domě svých rodičů na Žižkově a jistě připravuje nějakou novou historickou knihu.